

AWBZ

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten. Vooral bedoeld om chronisch zieken en minder rijkelijk bedeelde ouderen en gehandicapten financiële ondersteuning te geven bij hun aandoeningen. Een pot, die goed gevuld werd en daarom steeds meer gebruikt werd om ook allerlei bijzondere kosten, die niets met langdurige zorg te maken hebben, te kunnen betalen. U bent oud en u wilt de stad wel eens in met een gezelschapsdame? Een greep in de AWBZ - pot loste dat probleem op. Wat extra huishoudelijke hulp nodig en het kon niet via de officiële kanalen? Eens even in die AWBZ pot kijken en ja wel, volgende probleem ook opgelost.

Er kwamen steeds meer problemen, die bijna allemaal werden opgelost. Ik zeg: bijna, want sommige ambtenaren en indicatiemensen waren daarin wel heel vindingrijk, maar anderen hielden zich keurig aan de regels. Maar omdat het goed ging in polderland en er weinig controle was, ging het vrolijke leventje verder. Totdat, ja tot wat ? Totdat bleek dat de pot ook een bodem had en die in zicht kwam. Weer een beetje opschudden, wat bedragen verminderen en we leefden weer lang en gelukkig. Dachten we, want sprookjes duren nooit zo lang, dat we vergeten dat het een sprookje is. En we vonden steeds meer leuke dingen om onze ziektes te verlichten en die door de gemeenschap gedragen zouden moeten worden.

Er waren echter snoodaards, die voorzichtig zeiden dat die bijzondere zorg wel bijzonder uitgebreid begon te worden. Er waren zelfs vermetelen, die zich afvroegen of het een onsje minder kon en ze wilden minder centjes in het potje stoppen. Zij wilden alleen voor de echte zorg sparen en niet voor leuke dingen. Dat bracht Leiden en tante Jet in last. Zij moet nu de bus toch wat leger maken. Vakbonden, ouderenbonden, belangenclubs lopen te hoop. Handen af van onze extraatjes!

Die boodschappenmevrouw heb ik nodig, anders kom ik de deur niet meer uit. En die huiswerkondersteuner voor mijn kind, mag er ook niet uit. Laten we eerlijk zijn. Af en toe zijn we net 'rupsje nooit genoeg'. We knabbelen en snoepen maar van wat de natuur, in dit geval de staat, ons toestopt. We weten van geen ophouden.

De bekniibelaars in 'Den Haag' werden steeds sterker en gingen echt aan die extraatjes knabbelen De 'sta-op-stoel'? Leuk hoor, maar die kan er wel af. Uit een andere stoel kunt u ook opstaan, alleen wat minder vlot, maar een beetje beweging is goed voor uw motoriek! En de rollator? Dat kan ook wel eens pondje minder, want in veel kelders staan nog genoeg goede twee - handjes. Ze hoeven niet allemaal naar Roemenië.

Begrijp me goed, beste lezers en lezeressen. Als mensen echt bijzondere kosten hebben vanwege hun ziekte hebben en het niet of moeilijk kunnen betalen, moeten ze geholpen worden. Geen punt en uit een pot. ! En natuurlijk de menselijke maat bij het toepassen ervan. Maar misschien kunnen we er wel een punt van maken om minder in de bus te graaien voor (dure) leuke dingen. Misschien wil uw gezelschapsmevrouw ook wel met u om uw boodschapjes zonder dat ze een vergoeding krijgt, gewoon omdat ze leuk vindt dat te doen. Of misschien wil uw dochter of schoonzoon of kleinkinderen en andersom wel eens met u mee. Als ze in de buurt wonen natuurlijk. Er zijn er onder hen, die dat best leuk vinden.

AWBZ - Allemaal Willen we Bijzonder Zorgen. Gewoon een beetje uit naastenliefde? Met dankbaarheid als vergoeding? Moet kunnen!

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Augustinus